

For det andet er der tidsperspektivet. Det er i sig selv vel et eller andet sted en lidt mærkværdig tankegang at sige, at vi forlænger den reelt, at regeringen siger, at nu er der ret til 52 ugers barselorlov. Det er dog sådan, at det kun er de første – jeg tror det er 46 uger – som er betalt med fulde dagpenge. Resten har man ret til, men man skal selv finansiere dem. Så kan man spørge sig selv, hvorfor man ikke bare forlængede barselorloven til lad os sige 1½ år og så sagde, at de første 46 uger er betalt, og resten må folk så selv finansiere. Det er sådan set en gratis omgang at gå ind på den tankegang.

Så ville vi også gerne have, at der stod noget om en barselfond. Det var SF's ordfører inde på lige før. Vi bakker op om det synspunkt, at det kan være nødvendigt.

Pasningsgarantien mangler også fuldstændig i forslaget. Det mener vi også er en klar mangel, som, når den ikke er med, kan være med til i bund og grund at presse forældre på en orlov, som de ellers ikke ville have taget.

Varslingsproblematikken har været rejst af Socialdemokratiet. Vi bakker også helt op om, at den bør vi se nærmere på.

Endelig som det sidste og helt afgørende er der økonomien, finansieringen af forslaget. Der er vi klar over, at Venstre og De Konservative i et drilleøjeblik fik øje på, at Det Radikale Venstre havde peget på, man kunne finde 1,5 mia. kr. ved at lave en bedre form for aktivering, og så sagde de haps, dem snupper vi, så kan det ene tidligere regeringsparti i hvert fald ikke påstå, at man ikke kan finde de penge. Vi bruger dem så, siger regeringen, til at udvide barselorloven.

Vi vil bare ikke være med til, at pengene skal bruges på den måde. De penge, som vi havde fundet der, havde vi faktisk øremærket til at sætte skatten ned på arbejde. Den nuværende regering vælger at bruge den besparelse, som Det Radikale Venstre havde fundet frem til, til at øge de offentlige udgifter. Det var faktisk ikke det, der var tanken. Derfor kan vi heller ikke bakke den del op.

Alt i alt altså nogle pluspoint for at ville forlænge barselorloven, nogle pluspoint for den øgede fleksibilitet, som ligger i forslaget, men altså også en række minusser, som vi mener er nogle skønhedspletter, man bør kunne få rensset af forslaget. Derfor vil vi selvfølgelig meget gerne være med i forhandlingerne om, hvordan man kan gøre det, og ser frem til at blive inviteret til sådanne forhandlinger.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Fru Pernille Falcon, den næste ordfører.

Pernille Falcon (EL):

Enhedslisten er, som det er fremgået i forbindelse med tidligere forslag og debatter, en meget varm fortaler for en forlængelse af barselorloven til 1 år med en fastholdelse af de 4 ugers graviditetsorlov. Men vi ønsker ikke, at det skal ske ved, at børnepasningsorloven bortfalder.

Regeringens forslag er på den her led et blålys i forhold til de udmeldinger, som de er kommet med tidligere, for når det påstås, at forældrene har ret til 2 gange 32 ugers orlov efter de første 14 uger, så er sandheden jo, at det kun er 1 gange 32 uger med dagpenge.

Både i valgkampen og i regeringsgrundlaget er de kommende børnefamilier blevet lovet 1 års barselorlov, men de får reelt kun 46 uger. De 6 sidste uger er alene ret til fravær for egen regering.

Et helt års barsel ville betyde delvis dagpengedækning i hele perioden. De ledige har ikke engang den ret, men alene de 46 uger, og der har vi jo så kunnet høre i debatten i dag, at det er der ikke givet nogen former for begrundelse for.

Efter Enhedslistens opfattelse skal der ydes fuld dagpengesats under hele barselorloven, og det skal som sagt ikke finansieres ved at fjerne børnepasningsorloven, for vi mener, der er behov for, at forældrene kan holde orlov sammen med deres børn, også efter at barnet er blevet 1 år gammelt.

Forældrene kommer ifølge forslaget til at betale de 20 ugers forlængelse på fulde dagpenge ved at miste retten til 2 gange orlov med 60 pct.s dækning: de 26 uger, som var en ret i forhold til børnepasningsorloven, og de 26 uger, som man skulle forhandle med sin arbejdsgiver.

Det betyder, at man i forhold til de muligheder, der tidligere var, faktisk mister svarende til 29.000 kr. årlig. Så børnefamilierne får ikke alene hugget tid, men mister også økonomisk i en ordning, der er lanceret som en markant forbedring.

Efter Enhedslistens opfattelse er der behov for et langt større løft for børnefamilierne end det, regeringen her lægger op til.

Regeringen slår meget på fleksibilitet i forslaget. Men det stemmer meget dårligt overens med, at der samtidig bliver peget på, at antallet af daginstitutions- og pasningspladser for børnene skal nedbringes med 2.500 på længere sigt. Det skulle ikke undre mig, om regeringen kalkulerer med en modregning økonomisk over for